

2^ο Διεθνές Συνέδριο Πετρελαίου

ΠΣΕΕΠ & ΕΕΤΙ

Αθήνα, 8 Ιουνίου 2017

Κύριοι Υπουργοί,

Κύριε Πρέσβη,

Κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων,

Αγαπητοί προσκεκλημένοι,

Κυρίες και κύριοι,

Με την ευκαιρία της έναρξης του σημερινού συνεδρίου θα ήθελα καταρχήν να συγχαρώ το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στα Ελληνικά Πετρέλαια για την ανάληψη της πρωτοβουλίας και τη διοργάνωση του σημερινού συνεδρίου, που ελπίζω να συμβάλει στην απάντηση των αγωνιωδών ερωτημάτων αφενός μεν της κατά Πυθαγόρα αυτοκριτικής του παρελθόντος: *«Τι κάναμε που δεν έπρεπε; Τι έπρεπε να κάνουμε που δεν το κάναμε;»*, αφετέρου δε, των προϋποθέσεων προοπτικής για το μέλλον: *«Τι θα πρέπει να κάνουμε από εδώ και πέρα;»*

Πλην όμως, αγαπητοί σύνεδροι, ενώ τα από αιώνων τεθέντα προς απάντηση ερωτήματα από τον αρχαίο Έλληνα φιλόσοφο Πυθαγόρα, έχουν διαχρονική ισχύ για κάθε ζήτημα, στην περίπτωση της έρευνας και αξιοποίησης των αποθεμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου τα περιθώρια έχουν στενέψει ασφυκτικά.

Παρά το ότι την τελευταία πενταετία έχει δημόσια εκφρασθεί η πολιτική βούληση για αποφασιστικές παρεμβάσεις, ενέργειες και δράσεις στην κατεύθυνση της ταχύτερης δυνατής ολοκλήρωσης των ερευνητικών διαδικασιών, η επί δεκαετίες παθητική, ή έστω στην καλύτερη περίπτωση μειωμένης προτεραιότητας, αντιμετώπιση του ζητήματος από την ελληνική Πολιτεία και τους αρμόδιους φορείς είχε ως συνέπεια ότι λόγω των πολυετών καθυστερήσεων το όλο εγχείρημα, σήμερα, να επιτελείται σε μια χρονική συγκυρία, όπου στο πλαίσιο της αντιμετώπισης του μείζονος προβλήματος της κλιματικής αλλαγής, οι εξελίξεις, οι αποφάσεις και οι χρηματοπιστωτικές επιλογές τείνουν ολοένα και περισσότερο να καθορίζονται από τον ευρύτερο σχεδιασμό και τις πολιτικές του ενεργειακού μετασχηματισμού στην κατεύθυνση του περιορισμού της χρήσης των ορυκτών καυσίμων.

Παρά το ότι, οι εθνικοί στόχοι στο πλαίσιο του οδικού χάρτη της ΕΕ για επάρκεια και ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της χώρας, καθώς και τον μετριασμό της ενεργειακής εξάρτησης μέσω της ορθολογικής και βιώσιμης εκμετάλλευσης των εγχώριων πηγών ενέργειας, ανοίγει ένα παράθυρο αισιοδοξίας για το εγχείρημα αξιοποίησης των εγχώριων υδρογονανθράκων, ο βασικός παγκόσμιος στόχος σημαντικής μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, που στην περίπτωση της ΕΕ προβλέπει δέσμευση για μείωση στο 40% έως το 2030, σε συνδυασμό με την

ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών σημαντικής μείωσης του κόστους καυσίμων και ενέργειας, κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, μήπως στην ελληνική περίπτωση γίνουμε θεατές κατάρρευσης των προσδοκιών, στο ενδεχόμενο, όπου αφού βεβαιωθούν αξιόλογα κοιτάσματα, το τεχνοοικονομικό περιβάλλον να καθιστά την εκμετάλλευσή τους απαγορευτική.

Διδακτικό για όλους μας κρίνω να υπενθυμίσω το παράδειγμα της πρόσφατης ελληνικής οικονομικής και βιομηχανικής ιστορίας, με την καθοριστικής σημασίας καθυστέρηση υλοποίησης των μεγάλων μεταπολεμικών βιομηχανικών επενδύσεων, που ενώ συζητούντο από το μεσοπόλεμο, αποτέλεσαν αντικείμενο τους προγράμματος της μεταπολεμικής ανασυγκρότησης, ολοκληρώθηκαν όμως τη δεκαετία του '60 και σε ορισμένες περιπτώσεις αρχές της δεκαετίας του '70.

Έτσι, ενώ οι μεγάλες βιομηχανικές επενδύσεις σχεδιάστηκαν με έντονα ενεργοβόρα χαρακτηριστικά, στη βάση του επί δεκαετίες δεδομένου της «άφθονης και φθηνής» ενέργειας, οι ενεργειακές κρίσεις του '70 σήμαναν τη δρομολόγηση της κατάρρευσης τους, απαξιώνοντας σημαντικότερα κεφάλαια για την ελληνική οικονομία.

Αγαπητοί σύνεδροι,

Θυμίζω σε όλους μας τη γνωστή αρχαία ρήση «Οι καιροί ου μενετοί», που πρέπει να ενστερνιστούμε αν θέλουμε να ελπίζουμε. Από το παρελθόν ας κρατήσουμε για να αντιμετωπίσουμε άμεσα μόνο τα αίτια και τους λόγους που για δεκαετίες α) **δεν διερευνήθηκαν επαρκώς**, δεν προγραμματίστηκαν εγκαίρως, και **δεν καταρτίστηκαν** μέσης ή έστω και μακράς διάρκειας **οδικοί χάρτες** για την επίλυση ή διευθέτηση των ζητημάτων με τις γειτονικές χώρες, στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου, **β) δεν περιορίστηκαν** και δεν απλοποιήθηκαν **οι γραφειοκρατικές** διαδικασίες, που επιπλέον καθίστανται και χρονοβόρες, αφού από την προκήρυξη έως την υπογραφή της παραχώρησης ο απαιτούμενος χρόνος έφτασε έως και τα 2,5 χρόνια, αποθαρρύνοντας τους υποψήφιους επενδυτές, **γ) δεν καταρτίστηκε ένας ολοκληρωμένος στρατηγικός σχεδιασμός** για την σε εύλογο χρόνο ολοκλήρωση των ερευνών στον ελλαδικό χώρο που αποτελεί «εκ των ων ουκ άνευ» προϋπόθεση για να μεταβούμε από την προσδοκία στην πραγματικότητα, η οποία «σύγχρονη πραγματικότητα» θα πρέπει να σημειωθεί ότι είναι ταχύτατα μεταβαλλόμενη, λόγω των ραγδαίων τεχνολογικών και οικονομικών αλλαγών της ψηφιακής και ήδη μεταψηφιακής εποχής.

Σήμερα, με εκφρασμένη τη βούληση της ελληνικής Πολιτείας για υιοθέτηση διαδικασιών fast track, αναμένουμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την εισήγηση του νέου Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της Ελληνικής Διαχειριστικής Εταιρείας Υδρογονανθράκων, κ. Γιάννη Μπασιά, ο οποίος καλείται να παρουσιάσει το από ετών αναμενόμενο, συγκροτημένο και συγκεκριμένο Στρατηγικό Σχέδιο, στο πλαίσιο του οποίου θα διαμορφωθεί, έστω και καθυστερημένα, ο οδικός χάρτης προγραμματισμού και ολοκλήρωσης της διαχείρισης των δικαιωμάτων Έρευνας & Παραγωγής της ελληνικής Πολιτείας για το εγγύς και απώτερο μέλλον.

Με τις βεβαιότητες αυτές, που διαμορφώνουν ελπιδοφόρες προοπτικές για την έστω και καθυστερημένη προώθηση των διαδικασιών Έρευνας & Παραγωγής, **και τις προσδοκίες** ότι αυτή τη φορά το εγχείρημα θα υλοποιηθεί έστω σε ικανοποιητικό βαθμό, **ο Όμιλος ΕΛΠΕ έχει ολοκληρώσει τη διαμόρφωση συγκεκριμένων θέσεων**

και απόψεων που αναλυτικά θα παραθέσει στο Συνέδριο ο Γενικός μας Διευθυντής Έρευνας και Παραγωγής, κ. Γιάννης Γρηγορίου, ειδικότερα δε για τη βελτίωση του νομικού πλαισίου η Διευθύντρια κα. Θεοδώρα Παπαδημητρίου και για τα ζητήματα νέων τεχνολογιών ο Διευθυντής κ. Σπύρος Κιαρτζής.

Επίσης, και το κυριότερο, ο Όμιλος κινείται συστηματικά στην κατεύθυνση της ανάπτυξης διεθνών συνεργασιών, για την από κοινού εκδήλωση ενδιαφέροντος συμμετοχής, καταρχήν, στο ερευνητικό εγχείρημα, με ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα, όπως αποδεικνύει η συμμετοχή της Total και της Edison στο οικόπεδο 2 Δυτικά της Κέρκυρας, αλλά και η πρόσφατη αναβάθμιση του ενδιαφέροντος με τη συμμετοχή και της ExxonMobil από κοινού με τα ΕΛΠΕ και την Total, στην υποβολή αίτησης ενδιαφέροντος για να ερευνηθεί μια ιδιαίτερα μεγάλη θαλάσσια περιοχή εγγύς της Κρήτης.

Ο Όμιλος ΕΛΠΕ με την ενεργή συμμετοχή του στην εθνική αυτή προσπάθεια εκφράζει τη θέση της Διοίκησης και των Μετόχων όπως συμβάλουν ουσιαστικά στο εγχείρημα της μετάβασης από το «μύθο» και τις προσδοκίες γενεών στην πραγματικότητα των υφιστάμενων αποθεμάτων και της τεχνοοικονομικής δυνατότητας εκμετάλλευσής των και συνακόλουθα του βαθμού αναβάθμισης του ρόλου της χώρας στο πλαίσιο της εξασφάλισης επάρκειας και ενίσχυσης της ασφάλειας ενεργειακού εφοδιασμού της χώρας και της ΕΕ, όπως πλέον αναλυτικά θα παρουσιάσει στο Συνέδριο ο Διευθύνων Σύμβουλος του Ομίλου κ. Γρ. Στεργιούλης, αξιολογώντας τις προκλήσεις και προοπτικές στη Ν.Α. Ευρώπη.

Κλείνω τη σύντομη αυτή παρέμβασή μου, με τη διαβεβαίωση **ότι ο Όμιλος ΕΛΠΕ** με μεσόχρονο σχεδιασμό, συστηματικές και συντονισμένες ενέργειες και δράσεις **θα συνεχίσει τις προσπάθειες του** με αφοσίωση στη δουλειά, επιμονή, υπομονή και προσήλωση στους στόχους, ώστε να συμβάλλει:

- I. Στην άμεση ολοκλήρωση των υπό εξέλιξη διεθνών διαγωνισμών για τρεις χερσαίες και δύο θαλάσσιες περιοχές και κύρωση των Συμβάσεων Μίσθωσης
- II. Στην άμεση προκήρυξη διεθνούς διαγωνισμού σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, μετά την αναμενόμενη αποδοχή της αίτησης ενδιαφέροντος για δύο περιοχές της Κρήτης που υπεβλήθη από Total – ExxonMobil και ΕΛΠΕ
- III. Στην αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου έτσι ώστε να γίνει ακόμη πιο ελκυστικό, σύμφωνα με διεθνή αγορά και παράλληλα να ενσωματωθούν στη νομοθεσία ορισμένες συμβατικές ρυθμίσεις των υφιστάμενων Συμβάσεων Μίσθωσης με σκοπό την ενότητα δικαίου και τη νομική ασφάλεια
- IV. Στον σχεδιασμό και την προετοιμασία των αναγκαίων συζητήσεων με τις γειτονικές χώρες για καθορισμό των ΑΟΖ και την άρση της απαγόρευσης ερευνητικών εργασιών, πέραν της θαλάσσιας ζώνης των έξι ναυτικών μιλίων
- V. Στη συστηματική διεθνή προβολή του πετρελαϊκού δυναμικού της χώρας και τέλος και το σημαντικότερο, όπως ήδη προαναφέρθηκε,
- VI. Στην προσέλκυση, των σημαντικών διεθνικών πετρελαϊκών εταιρειών που διαθέτουν την εμπειρία, την τεχνογνωσία και τα κεφάλαια να επενδύσουν στην έρευνα και στη συνέχεια στην εξόρυξη υδρογονανθράκων, με προφανείς τις θετικές επιπτώσεις και συνέργειες στην εθνική προσπάθεια παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας